

i Landet, gjort den Erfaring, at det, som Befolkningen selv rejste her i Landet, i Reglen var godt rejst, at det i Reglen blev godt gennemført, at det i Reglen blev saa dygtigt ledet, at det paa ethvert Punkt kunde staa Maal med Udlandets lignende Forhold. Jeg har derimod hidtil tillige gjort den Erfaring, at hvad Staten greb ind i, og hvad Staten ledede herhjemme, i Reglen var — ja, lad mig kun sige det rent ud — slet ledet, og at vi paa dette Omraade næsten altid staa bag efter Udlandet. Men jeg — ja lad mig sige det — jeg er *plus royaliste que le roi*, jeg er mere ministeriel end den højtærede Finansminister. Efter Systemskiftet har jeg en saa fast Tro paa, at dette vil forandre sig, at jeg ikke kan opgive Haabet om, at ogsaa Statsbanerne nu maa blive saaledes administrerede, at de give det Udbytte, de skulle give.

Formanden: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Jeg ønsker blot at slaa fast over for de stærke Ord, den sidste ærede Taler brugte, at han forekommer mig at være sprunget op som en Løve og faldet ned som et mindre farligt Væsen. Han fortalte i Indledningen til sin Tale i Dag, at han vilde løse Toldreformen ved Hjælp af Jernbanelakstjerne. Nu siger han, at det er der ikke Tale om, han vil hverken tage 33 eller 66 pCt.; det er ganske urimeligt, naar der lægges ham saadanne Tal i Munden. Jeg har ikke sagt, at det ærede Medlem har brugt saadanne Tal, men jeg har sagt, at hvis han vilde naa til saadanne Summer, maatte han ville Midlerne dertil. Nu siger han: det vil jeg ikke, jeg vil en moderat Forhøjelse, som giver et Par Millioner Kr. mere i Statsbanernes Kasse, end der kommer i Øjeblikket. Ja, da ere vi ikke overmaade uenige i dette Øjeblik, men hvor ere vi saa med den store Toldreform? Hvor er saa det Guld i Barrer, som det ærede Medlem sluttelig talte om i Fremtiden? Naar det ærede Medlem ikke vil en mere almindelig Takstforhøjelse, saa er der ikke meget at strides om, saa reducerer det store Fund, det ærede Medlem har gjort, sig til det, som det er.

Berntsen: Af Hensyn til det sene Tidspunkt — vi nærme os jo stærkt til Midnat — skal jeg fatte mig i størst mulig Korthed. Men jeg kan ikke lade

denne Forhandling gaa til Ende uden at have Lov til at knytte nogle enkelte Bemærkninger til det Foredrag, vi før hørte af den ærede Finansminister. Jeg udtalte i Gaar i mit Foredrag, at naar vi staa over for en Situation som den foreliggende, hvor Statsbanerne ikke blot ikke give Overskud, men ville give i Aar et Underskud af ca. 1 Million Kr., er der to Veje at gaa. Man kan forhøje Indtægterne, og man kan formindske Udgifterne. Den ærede Minister er inde paa den første Vej. Men den sidste Vej lader det ikke til, at det er muligt, vi kunne bevæge den ærede nuværende Minister for offentlige Arbejder ind paa, og navnlig kan han ikke dele den Betragtning, jeg og mange Medlemmer her i Salen have gjort gældende, at den sikreste Vej til at formindske Udgifterne er at simplificere den Administration, der leder og styrer de danske Statsbaner. Den ærede Minister mener, det er en Misforstaaelse fra vor Side, naar vi tro paa noget saadant. Han mener, det er et Fejlsyn. Den ærede Minister siger, at en forandret Administration kan næppe formindske Udgifterne, thi, siger den ærede Minister, man kan ikke ved en Lov forandre Aanden i Administrationen. Denne Udtalelse forbavser mig. Jeg mener jo. Jeg mener, at lykkes det os at faa en Lov med det Formaal for Øje at tilvejebringe en simplere Ordning af den hele Statsbanestyrelse, faar vi en Lov med det for Øje, at der skal tilvejebringes Nedsættelser paa adskillige Udgifter, som nu ydes til Administrationen, er det min fulde Overbevisning, at den ærede Minister vil udføre Loven i den Aand. Den ærede Minister siger, det kommer an paa Mændene. Ja, men faar vi en Lov, der peger i anden Retning, der peger i Retning af Beparelser, vil jeg haabe, at den højtærede Minister ogsaa vil være i Stand til at finde de Mænd, som ere i Stand til at udføre Loven i den Retning, som Lovgivningsmagten har ønsket, da den gav Loven.

Den ærede Minister ved ikke rigtig, hvad vi tilsigte med Ordet Decentralisation. Han har den Fornemmelse, at man mener dermed noget demokratisk i Modsetning til det eneældige System. Deri har den ærede Minister Ret, og ikke alene det mener man, men man mener ogsaa, at Decentralisation i Styrelsen og Ledelsen vil gøre, at Administrationen vil bedre faa Øje for de forskellige Landsdeles Tarv, paa de forskellige lokale Forhold, medens en Centralstyrelse som den, vi nu have siddende i Kjøbenhavn, er udsat for, er